



# Սիփան Շիրազ

## Հոգեհանգիստ

Արթնանում է մենությունս, դառնում է ժամ:  
Լուսության մեջ անքնության անհամ ժամեր:  
Կեղծ են դառնում անունները նվիրական,  
Տեսիլներն ու երազները դառնում են թեր:

Շփոթում ենք մենք մեզ ու քեզ և ուրիշին  
ՈՒ դառնում ենք սապատավոր դեղձանիկներ,  
ՈՒ թքում է լուսությունն իմ տատմոր փեշին,  
Փշրվում է ողնաշարն ու թախիծն իմ ծեր:

Բարի գիշեր իմ չտեսած հարազատին,  
Բարի գիշեր, անձանոթ իմ թշվառական.  
Շփոթեցինք մենք իրարու՝ ժամում հետին,  
Իսկ առաջին օրը սուտ էր, և ժամն՝ անհամ:

Բարի գիշեր իմ չտեսած քո աչքերին,  
Բարի գիշեր, իմ նախընտրյալ, իմ անտեղյակ.  
Ես մի մոտիկ տեղ եմ գտել իմ շիրիմին.  
Թող քեզ լինի կյանքում ամեն, ամեն դոյակ:

Բարի գիշեր: Կհանդիպենք կյանքում վերին,  
Բարի գիշեր, կհանդիպենք ոսկում աշնան,  
Կթափառենք ու կհարբենք վերերկրային  
Փողոցներում, և ոչ առջևն ամեն մի շան...

Ու կմնա խոր-խավարում քաղաքն էս չար՝  
Եվ դավաճան կաթի գինը ինչ-որ կնոջ  
Քեզ մահու ժամ կնվիրի մտերմաբար՝  
Քամուն տալով խոստովանանքն ու կյանքդ ողջ:

Բայց, ի վերջո, կհանդիպե՞նք. ի՞նչ իմանամ.  
Վերադարձ չէ, արդյոք, մահվան գալուստը մեր,  
Երբ երկատվում-վերջանում է օրը անհամ՝  
Կույ տալով կոր եղելության այնքան ձևեր:

Էխ, ինչևէ. բարի գիշեր քո աչքերին,  
Քո մատներին, դու իմ անմիտ, իմ անտեղյակ.  
Ես մի մոտիկ տեղ եմ գտել իմ շիրիմին.  
Թող քեզ մնա կյանքում ամեն, ամեն դղյակ: